

Vepsä Sukuseura ry

Perustettu 25.1.1998

(Hyväksytty yhdistysrekisteriin 23.7.1998)

Yhdistyksen kotipaikka: Kangasala

Yhdistyksen postiosoite: Saarvankatu 12, 53850 Lappeenranta

*Pankkiyhteys: Kangasalan Osuuspankki
510400-40058103*

Sukuseuran tarkoituksena on selvittää suvun vaiheita ja historiaa, vaalia suvun perinteitä ja edistää yhteenkuuluvuuden tunnetta jäsentensä keskuudessa.

Hallitus

e-mail hallitus@vepsa.net

Puheenjohtaja: Terho Vepsä

*Saarvankatu 12
53850 Lappeenranta
050 - 469 5230, terho@vepsa.net*

Varapuheenjohtaja: Mikko Vepsä

*Villa Vesperintie 11
12630 Sajaniemi
041 - 4528 555, mikko@vepsa.net*

Sihteerit: Tapio Vepsä

*Parantajantie 5
36340 Tohikkala
tapio@vepsa.net*

Jäsen: Maija Vepsä

*Tullivuorentie 13 B
00700 Helsinki
maikki@vepsa.net*

Jäsen: Liisa Vepsä-Hirvonen

*Haijokankatu 16
55100 Imatra
liisa@vepsa.net*

Jäsen: Riika Vepsä-Tapper

*Albertinkatu 6 B 21
00150 Helsinki
riika@vepsa.net*

Julkaisun on toimittanut Terho Vepsä
Sähköinen toteutus Jani Vepsä

Vepsä-sukuviesti

Kesä 2009

Kesäinen tervehdys Lappeenrannasta

Sukuseuramme tämän vuotisen kesämatkan pääkohde oli Shoutjärvellä sijaitseva *Shoutjärven vepsäläinen etnograafinen museo*. Museon on perustanut vepsäläinen, paikallinen kotiseutututkija Rjurik Lonin. Museo toimii entisessä alihankkija Melkinin omakotitalossa. Museon johtaja on Natalja Anhimova. Shoutjärven museo tekee arvokasta työtä vepsäläisen kulttuurin säilyttämiseksi tallentamalla vepsäläisiä esineitä sekä pitämällä vepsän kieleen ja kulttuuriin liittyviä luentoja.

Matkastamme tullee palautteesta voi päätellä reitin sisältäneen riittävästi kiinnostavaa nähtävää. Puolakan valmismatkojen toimitusjohtaja *Veli-Matti Puolakka* luotsasi meitä viihdyttävästi ja ammattitaitoisesti. Iso kiitos siitä kuuluu Hänelle. Lehtemme sisäisivuilla on Liisa Vepsä-Hirvosen tekemä matkakertomus kesämatkastamme.

Tässä lehdessä on sivuilla 6 ja 7 pari vaihtoehtoa sukuseuran matkaksi 2010. Vuosikokouksessa valitaan meitä eniten kiinnostava matka.

Sukuseuramme toimintaa koskeviin päätöksiinhän voit parhaiten vaikuttaa osallistumalla kokoukseen. Välitän ennen kokousta saamani ehdotukset vuosikokoukselle tiedoksi.

Seuramme vuosikokous 2009 pidetään lauantaina 22.8.2009 Anttolanhovissa, Anttolassa. Paikalle on tulossa runsaasti kokousvieraita jo edellisenä iltana viettämään yhteistä aikaa. Mikäli haluat osallistua yhteiseen illanviettoomme, ota yhteyttä majoitusasiassa Anttolan hovin myyntipalveluun p.0207575200 tai myyntipalvelu@anttolanhovi.fi Anttolanhovilla on tarjota monipuolista majoitusta, josta jokainen varmaankin löytää itselleen sopivan vaihtoehdon.

Tavataan Anttolassa.

Aurinkoisia kesäpäiviä,

Terho Vepsä

Vepsä Sukuseuran pinssejä on tilattavissa puheenjohtajalta tai niitä voi ostaa vuosikokouksen yhteydessä. Pinssin materiaalina on metalli / emali - hinta 3€/kpl.

Sukuseuran vuosikokous Anttolanhovissa

Vepsä Sukuseura ry:n 12. vuosikokous pidetään Anttolassa 22.8.2009 alkaen klo 13:00. Kokouspaikka on Anttolanhovi, Hovintie 224 ja kokoustilana tunnelmallinen kotaravintola. Aloitamme tilaisuuden nauttimalla lounasta klo 12:00. Varsinainen vuosikokous aloitetaan ruokailun jälkeen klo 13:00. Kotaravintola on seuramme käytössä klo 12:00-17:00.

Olemme saaneet tarjouksen lounasruokailun kattamisesta samaan kotaravintolaan missä meillä on varsinainen vuosikokouskin. Mikäli saamme riittävän määrän ruokailuun osallistujia, voimme viettää yhteisen ruokailuhetken viihtyisässä kotaravintolassa omassa ryhmässä. Ellei ruokailuun tule riittävää määrää ilmoittautumisia, ruokailu siirretään yleiseen ravintolatilaa. Ravintolassa voimme ruokailla kello kahdeksitoista katettua yleistä noutopöytää käyttäen. Kokoukseen ei ole pakollista ennakkoilmoittautumista, mutta tilajärjestelyiden vuoksi olisi toivottavaa ilmoittaa tulostaan puheenjohtajalle. Yhteystiedot takasivulla.

Ruokailuun osallistumisesta meidän on ilmoitettava sitovasti kotaravintolalle 1.8.2009 mennessä. Mikäli siis olet osallistumassa kotaravintolaan katetulle lounaalle, ole ystävällinen ja ilmoita henkilömäärä puheenjohtajalle viimeistään 31.7.2009, jolloin voimme tehdä pitävän varauksen. Ravintola on luvannut huomioida mahdolliset erikoisruokavaliot, joten muistathan kertoa niistä ilmoittautumisen yhteydessä.

Kotaravintolan lounastarjouksessa lämpimänä ruokana on:
-Roinilan lihapata, hunajamarinoituja vihanneksia ja keitetyt perunat
-jälkiruokana omenapaistos ja vaniljakermaa
-leipävalikoimana maalairuisleipä, talon vaalea hiivaleipä ja levitteenä kirnuvoi.

Kotaravintolaan katettu lounas maksaa 25 €/hlö.

Kokoustila on käytössämme klo 17:00 saakka.

Klo 17:00-20:00 väliseksi ajaksi meille on varattu rantasauna. Tämän ajan voimme viettää saunoen ja esim. Mölky-mestaruudesta kilpaillen.

Pj:n palstalla mainitsinkin jo siitä, että meitä sukuseuralaisia on tulossa Anttolaan jo edellisenä iltana. Mikäli olet tulossa mukaan viettämään iltaa kanssamme, ota yhteys majoitusasiassa Anttolanhovin myyntipalveluun. Yhteystiedot sivulla 2.

Imatran kesäohjelmistossa on kaksoiskaupunkipyöräily 8.8.2009. Yksi reiteistä suuntautuu Jääskenkirkolle ja hautausmaalle. Reitin pituus on 47 km ja Jääskessä pyöräilijät ottaa vastaan Kaija Linnahalmes. Hän kertoo paikanpäällä alueen historiasta.

Miten pääsen mukaan?

Kaksoiskaupunkipyöräilyyn voi osallistua ilmoittamalla puhelimitse tai sähköpostilla Imatran pääkirjaston tai sivukirjastojen yhteis palvelupisteisiin. Myös paikanpäällä yhteis palvelupisteissä voi ilmoittautua.

Lisätietoa löytyy Imatran kaupungin nettisivulta www.imatra.fi.

Imatran Urheilijat päivittää tietoa kaksoiskaupunkipyöräilystä omalle sivulleen www.imatranurheilijat.fi. Sieltä löytyy muun muassa reittikartta.

Ilmoittautuminen ryhmäviisumilla oli viimeistään 15.7.2009

Omalla viisumilla voi vielä lähteä matkaan ja silloin ilmoittautuminen on viimeistään 3.8.2009

Vuoksi kirkkomaalta nähtynä. Kuva Terho Vepsä

Vepsät Karjalatalolla

Karjalaisten pitäjä- ja sukuseurojen yhteinen esiintyminen Karjala - Talolla Helsingissä 18.4.2009 kokosi tilat tungokseen saakka täyteen toimintaansa esitteleviä yhdistyksiä. Vepsät olivat omalla kulmatontillaan mukana kisoissa. Pöydän takana olivat toimintaa esittelemässä Mikko ja Pirkko Lopelta sekä Maikki ja Esko Helsingistä. Esillä olivat ensimmäistä kertaa julkisuudessa sekä isännän viirimme että uunituore rintamerkkimme eli pinssi. Molemmat Mikon eli taiteilija Mikael Vesperin suunnittelema. Esko oli koonnut näyttelyn seinämät, jotka esittelivät Vepsien kokoontumisia ja matkoja rajan takaiseen Karjalaan sekä sukutaulujamme, joiden äärellä riittikin puhuttavaa. Varsin harvoilla suvuilla on selkeä esitys esi-isien ketjusta aina 1500-luvun loppuun asti. Tapahtuma oli mielenkiintoinen. Kaupallisuus oli vallannut varsin suuren osan tilasta, mutta se lienee taloudellinen välttämättömyys. Jatkossa on Karjalan Liiton mietittävä tilojen jakoa uudestaan, sillä toista kertaa järjestetyn tapahtuman suosio on kasvussa. Olisiko myyntipöytien massiivisuutta vähennettävä aatteellisen toiminnan hyväksi?

Kysyy EV

Pirkko ja Mikko Karjalatalolla Kuva Esko Vepsä

ANTREAN JA VUOKSENRRANNAN MUISTOJUHLA 7.6.2009

Sateisten ja koleiden päivien jälkeen sää kirkastui sunnuntaiksi 7.6.2009.

Läksimme pikku porukalla Antrean ja Vuoksenrannan muistojuhlaan. Juhlimme samalla puheenjohtajamme Terho Vepsän 60 – vuotispäivää.

Kohotimme maljat ja joimme kahvit Jääsken hautausmaalla ja ojensimme päiväsankarille ´muokatun´ valokuvan lahjoineen.

Jatkoimme matkaa Vuoksenrannan kirkolle. Juhla alkoi seppeleen laskulla ja jatkui juhlapuheella, jonka pitäjänä oli pääministeri Matti Vanhanen.

Puheessaan hän toi esiin mm. seuraavaa: Olemme kahden kulttuurin rajamaalla ja juhla on yhdistävä. Toisessa maaailmansodassa kuoli miljoonia ihmisiä ja kärsi vielä enemmän. Sodan jälkeen Suomen ja Neuvostoliiton suhde oli kulttuurisesti ja taloudellisesti monimuotoinen, ja siitä hyötyivät molemmat osapuolet. Alkoi rauhan kausi. Nyt yhteistyötä tekevät valtioiden tason lisäksi yritykset ja yksityiset ihmiset. Venäjältä on tullut Suomen suurin kauppakumppani.

Globalisaation myötä rajat menettävät merkitystään, Euroopasta on tullut ihmisten Eurooppa ja maailmasta yhteinen. Sodan varjo on loitontunut tämän myötä.

Tämän jälkeen kaikui Terho Serjomaan johdolla laulettu Veteraanin iltahuuto ja Kamennogorskin kaupunginjohtaja Natalia Mihailova toivotti omasta puolestaan kaikki tervetulleeksi juhlaan. Hän toivoi puheessaan, ettei mikään saa ´harmittaa´ meidän suhteitamme. Hän ymmärtää tunteemme ja rakkautemme kotiseutuamme kohtaan. Hän esitti myös toiveen, että tulevat sukupolvet elävät rauhassa.

Tämän jälkeen lauloimme Antrealaisten laulun ja Karjalaisten laulun, jonka jälkeen väki alkoi siirtyä pienen tauon jälkeen kohti kirkkoa, jossa juhla jatkui jumalanpalveluksella.

Me emme enää jumalanpalvelukseen jääneet, vaan suunnistimme kohti Laukkasen mäkeä, josta löytyvät Terhon ja Hellin juuret. Sireenien tuoksuessa katsoimme kauniit, nyt kuitenkin lähes tunnistamattomiksi muuttuneet paikat. Onneksi Hellin muistikuva paikoista oli vielä tallella.

Hänen muisteloitaan kuunneltuamme suunnistimme Antrean kirkonmäen kautta kotia kohti.

Antrean kirkolla Kuva Terho Vepsä

Martti soittaa ”pääministeri Putinille” venäläisestä yleisökännykstä

Kuva Terho Vepsä

Ryhmäläiset ”herran kukkaron” portailla Ruskealassa Kuva Jani Vepsä

Kaiken kaikkiaan konsertti, jota tulevatkin sukupolvet vielä muistelevat. Lauantaiaamuna sanoimme dasvidanija Petrozavodskille ja lähdimme ajamaan kohti Aunusta tutustuen matkan aikana retkemme pääkohteisiin: Vepsän kyliin. Matka kuoppaisia teitä pitkin sujui melko hitaasti, mutta onneksi pysähdykset toivat välillä helpotusta rytkytykseen.

Ensimmäinen pysähdys oli Vehkoin kylässä. Kohtasimme aivan sattumalta kylän ainoan suomea puhuvan asukkaan, jonka nimi ei valitettavasti tullut tietoomme. Terho pistäytyi jopa virkeältä vaikuttaneen ´vanhan herran´ kotona. Talo oli kuulemma sisältä tosi siisti, perinteiseen vepsäläiseen tapaan.. Muutaman kilometrin ajettuumme saavuimme Vepsän museolle. Tutustuimme paikkaan ilman luvattua opasta, mutta onneksi oppaita löytyi omasta takaa – kaiken lisäksi aivan päteviä, joten saimme kyllä tuhdisti tietoa Vepsän kulttuurista. Aikaa vierähti vielä paikallisissa ´magasiineissa´ ja postissa asioiden (jokohan kortit ovat tulleet perille ?). Tämän jälkeen ajoimme Äänisen rantaan, niin että halukkaat pääsivät polskimaan Onegan viileisiin vesiin. Ja aivan entisen YYA-hengen mukaisesti autoimme vielä uintiretken loppuksi venäläisen ´toverin´ autoineen ylös rantahiekasta. Siellä se Ford varmaan olisi vieläkin ilman vepsäläistä älyä ja voimaa.

Sään edelleen lämmitessä ylitimme lautalla Syvärin, jonka itärannalla söimme 30 asteen helteessä lehmät seuranamme kuljettajamme Veli-Matti Puolakan valmistaman maukkaan metsälounaan. Kyllä oli hyvää !

Illan suussa saavuimme Aunukseen majoittuen hotelli Olongaan. Päivällisen jälkeen ratkoimme vielä klo 22 jälkeen Aunuksen avoimen mölkkymestaruuden ja tiukan kisan jälkeen mestareiksi julistettiin joukkue Uppotukit: Raija, Vanja, Martti ja Terho. Pistelaskun oikeellisuuteen kohdistuneista epäilyistä huolimatta: vielä kerran onnea heille ! Mutta Anttolassa kirjurina toimii Terhon sijasta joku puolueeton.

Neljäs ja viimeinen retkipäivä alkoi sunnuntaina viileämmissä merkeissä; aamuyön ukkonen ja sade olivat raikastaneet ilmaa. Ajoimme reittiä Vitele-Rajakontu-Salmi-Impilahti kohti länttä. Näimme sotien taistelutantereet ja muistomerkit. Salmisissa nautimme keiton lounaaksi, poikkesimme katsomassa Ruskealan marmorin avolouhoksen ja kävimme juomassa kahvit kirkkoyömaan kahvilassa. Rakenteilla olevan kirkon portailla otettiin vielä ryhmäkuva matkaseurueestamme. Vihon viimeisenä kohteenamme oli Ruokojärven kauniit, kuuluisat rantamaisemat, joiden ihailu jäi Martin kovalevyn piiputtamisen vuoksi seuraavaan kertaan. Mutta jahka Veli-Matin tarjoamista ilmaisista kierroksista selvittyämme alamme uuden matkan suunnittelun, niin sillä reissulla sekin aie toteutetaan. Kävimme vielä ostoksilla Jänisjärven kaupoissa ennen rajan ylitystä, joka sujui jopa menomatkaa ripeämmin. Suomen puolella matka sujui kyydin tasaisuudesta nauttien ja yhteisen, kivan reissun loppumisesta haikeutta tuntien. On se niin mukavaa, että ensi vuonna otetaan uusiksi !

Pääministeri Matti Vanhanen sai lahjaksi sukunsa kantatalosta maalatun akvarellin.

Sisäkuva Vuoksenrannan kirkosta Kuvat Terho Vepsä

Ajatelmaa Tulppaanimatkakksi
”Kevättä hakemaan Hollantiin”

- ke 14.4 lento Helsinki – Bryssel
Majoittuminen ja tutustuminen kaupungin keskustaank jalkaisin,
ilta merimieskirkolla
- to 15.4 Atomium
Vierailu Euroopan Parlamentissa
Illaksi Antwerpeniin
Tutustuminen Antwerpenin vanhaan kaupunkiin ja
tuomiokirkkoon (Rubensin maalauksia)
- pe 16.4 Ajo Seelandin kautta Rotterdamiin
Tutustuminen bussikierroksella maailman 3. suurimpaan satamaan
Vierailu suomalaisella Merimieskirkolla
Ajo Leideniin, missä yöpyminen
- la 17.4 Tutustuminen maailman johtavaan tulppaanien kasvatusalueeseen
ja Keukenhofin kukkapuistoon. Mahdollisuus ostaa uusimpia
lajikkeita kotipihalle kasvamaan
Kaupunkikierrros ja kanavaristeily Amsterdamissa
- su 18.4 Blumen Corso eli suuri kukkaparaati
Lento kotiin Amsterdamista

Keukenhof Kuva Esko Vepsä

Ahinkoskea ihailemassa

Aamusumuinen Kitzhinsaari Kuvat Terho Vepsä

Matkakertomus sukuviestiin

Sukuseuran tämän vuoden sukumatka suuntautui Petroskoi-Aunuksen seudulle ja oli kaikin puolin onnistunut.

Lähtö oli torstaina 11. kesäkuuta Kouvolasta, josta Lappeenrannan ja Imatran kautta ajettiin Värtsilän rajanylityspaikalle, jossa n. tunnissa siirryimme ongelmitta Venäjän puolelle. Jänisjärvellä pysähdyimme ostoksille jatkaen matkaa Ahinkoskelle ihailemaan maisemia ja venäläisen kuvausryhmän kuvauksiaan varten rakennuttamaa kaksiseinäistä mökkiä. Aurinko paistoi suloisesti ja lämmintä oli 21 asteen verran.

Vatsat kurnien ajoimme Sortavalaan, jossa Piipun pihassa nautimme maittavan aterian. Pienen Sortavala- ´sight seeingin´ jälkeen matkasimme katsomaan Lemmetin motin muistopatsasta, Murheen ristiä. Motissahan kaatui tuhansia venäläisiä ja myös jonkun verran suomalaisia sotilaita. Suomen ja Venäjän viranomaisten yhteistyönä on paikalle pystytetty vaikuttava, kahta toisiaan halaavaa äitiä esittävä patsas.

Matkamme jatkui Petroskoihin, jonne saavuimme iltayhdeksän aikoihin. Söimme päivän päätteeksi illallisen hotelli Pohjolassa pitkän kaavan mukaan, musiikin säestyksellä. Miehille tarjosi vielä ylimääräistä viihdykettä saliin saapunut joukko kauniimman sukupuolen edustajia, joiden tanssia seuratessa meinasi ruoka jäähtyä...oli tanssijoiden joukossa tosin muutama mieskin.

Toinen matkapäivä alkoi pilvipoutaisessa säässä retkellä Kizhin saarelle. Äänisellä pika-aluksen kulku muuttui sankan sumun vuoksi vähemmän pikaiseksi, jonka lisäksi matkaa hidasti keskellä järven selkää tehty peruutusharjoitus. Saarellekin lopulta saavuttiin n. 20 minuuttia aikataulusta jäljessä. Kizhin saari on pyhä saari, Venäjän suurin ulkoilmamuseo, joka on perustettu v. 1966. Suureen, 37 m korkeaan, v. 1714 valmistuneeseen puiseen kesäkirkkoon emme päässeet sisälle tutustumaan, mutta pienempään ns. talvikirkkoon oppaamme meidät johdatti. Kirkkojen lisäksi museoon kuuluu saarelle muualta tuotuja rakennuksia; iso asuintalo, savusauna ja tuulimylly. Näihin tutustumisen lisäksi kierrokseen sisältyi muutamia, vanhoja työtapoja esittäviä näytöksiä. Saimme nähdä teen valmistusta samovaarissa, yön punomista ja puulelujen veistoa.

Paluu Petroskoihin sujui jo selkeämmällä säällä ilman ongelmia. Matkalla hotellille teimme vielä bussilla noin tunnin kestäneen tutustumiskierroksen Petroskoihin.

Päivän huipensi illalla kansanmusiikkikonsertti, joka paljasti minkälaisia piileviä musiikki-lahjakkuuksia Vepsän suvussa onkaan; puulusikan ja balalaikan soittajia - ja entäs ne tanssijat !

Atomium

Manneken Pis

Kuvat Esko Vepsä

Ehdotus Karjalan matkaksi

Ajankohta kesäkuun alkupuoli.

Kouvola-Imatra-Viipuri-Terijoki-Repino, jossa yöpyminen.

Sakkola-Konevitsn luostari-Käkisalmi-Hiitola-Kurkijoella yöpyminen.

Elisenvaara-Lahdenpohja-Sortavala-Ruskeala-Värtsilä, josta kotiin.

Pikainen kävelyretki Käkisalmen linnan puistossa. Kuva Terho Vepsä

Teksti: Liisa Vepsä-Hirvonen, Kuvat: Kaija Linnahalme

Pääsin tutustumaan Kaija Linnahalmeen arkistoihin alkukesästä 2009. Kirjoitan lyhennelmän hänen kokoelmastaan: Jääsken kirkkomaan ja kirkkomaatoimikunta, siitä miten asiat lähtivät käyntiin.

1980-luvun lopussa päästiin käymään Viipurin kautta Jääskessä ja havaittiin millaista ryteikköä kaunis kirkkomaamme oli, silloin tuli mieleen ajatus, eikö asialle voi tehdä mitään! Imatran kaupungin museomestarin, nykyisen intendentin Juhani Pulkkinen hyvien venäjäsuhteiden avulla saatiin järjestettyä mm. kutsuviisumit ja kulkuluvat suoraan Pelkolan kautta Venäjälle. Perustettiin Jääsken kirkkomaan hoitotoimikunta, jonka ensimmäinen kokous oli 21.5.1991. Puheenjohtajaksi valittiin Eila Lehti, sihteeriksi Sirkku Kuokkanen, rahastonhoitajaksi Eeva-Riitta Kauttu ja jäseniksi Kaija Linnahalme sekä Eero Vepsä. Ensimmäinen muistorikas talkoomatka tehtiin samana keväänä. Talkoolaisia oli 19 ja lisäksi mukana olivat museomestari Juhani Pulkkinen ja kulttuuritoimenjohtaja Pentti Rossi ja joukko venäläisiä nuoria ja Svetogorskin johtoa ja kulttuuriväkeä. Teimme toisen talkoomatkan kesäkuussa ja toisena talkoopäivänä hiljennytettiin sankarihauta-alueelle pystytetyn koivuristin ääreen kenttähartauteen, jonka piti pastori Matti Kuronen. Syksymmällä teimme vielä kolmannen matkan. Tänä ensimmäisenä vuotena raivasimme paikkaa risuista, puista ja palaneen tanssilavan jäännöksistä. Yllättäen kirkkomaan laidalta löytyi koko joukko kaatuneita, vanhoja kiviä. Osa oli luvallisella alueella, ja ne voitiin nostaa pystyyn Hiab-autolla.

Kuva 1: Turo Linnahalme selin ja Lauri Kangaspunta Hiab-auton käyttäjänä ovat nostamassa pystyyn vanhaa hautakiveä.

Kulttuuriyhteistyön puitteissa talkoissa auttaneet venäläiset tulivat marraskuussa vierailulle Imatralle. Tässä työssä on tukenamme asetus numero 95, Suomen säädöskokoelma numero 932/92, joka antaa meille mahdollisuuden Venäjällä kaatuneiden suomalaisten sotilaiden muiston vaalimiseen.

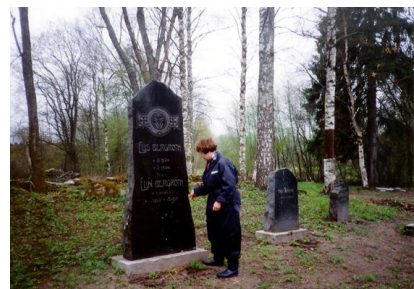
Kun saimme kuulla, että pitäjähdistykset voivat anoa Opetusministeriön Sotavainajatoimikunnalta avustusta käytettäväksi muistomerkkihankkeisiin, lähetimme anomuksen muistomerkin saamiseksi Jääsken kirkkomaan

sankarihauta-alueelle, ja saimmekin 10 000 mk:n avustuksen. Hankimme suuren punagraniittisen kivilohkareen, Ylämaan Viborgiittiä, jossa on kaiverrus:

”JÄÄSKEN SANKARIHAUTAUSMAA
V. 1939 – 1940 JA V. 1941 – 1944
UINUTTE KARJALAN KOIVUJEN ALLA
UHRINNE ARVO EI UNHOLAAN JÄÄ
LINTUSET, OKSILLA LAULELEMALLA
TERVEISET HELLIMMÄT HELKYTTÄKÄÄ”

Tämä on Toivo Lyyran runosta ja tekstistä osa tuli myös venäjäksi. Imatran ja Svetogorskin Naapurikaupunkisopimukseen perustuvissa neuvotteluissa oli esillä kirkkomaan rauhoittaminen muistopuistoksi ja 1993 silloiselta Viipurin apulaiskaupunginjohtajalta tuli suojelupäätöstieto ja kirkkomaan on julistettu muistopuistoksi.

Kun elokuussa kokoonnumme vuosikokoukseen voit tulla katselemaan kuvia ja keskustelemaan Jääsken asioista. Kaija on lupautunut kertomaan kirkkomaan asioista vuosien varrelta. Talkoohan jatkuivat tästä eteenpäin.

1992 Kaija Linnahalme Elis Bergrothin haudalla. Bergroth oli maamme tunnetuimpia kirkonmiehiä ja hän oli jonkin vuoden pappina Jääskessä.

Viime sotien muistokiven paljastusjuhla 22.7.1993. Kuvassa Kaija Linnahalme, Riitta Saurikoski ja Marja Lankinen.